

SAMARANGSCH ADVERTENTIE-BLAD.

A^o. 1858.

Vrijdag 18 Junij.

N°. 25.

ADVERTENTIE-BLAD. Prijs per Jaar voor Samarang f 12.—
" " " " buiten Samarang „ 14.—
CHINEESCH BIJBLAD. „ „ „ voor Samarang „ 8.—
" " " " buiten Samarang „ 10.—

Dit Advertentie-Blad wordt tederen
VRIJDAG
uitgegeven.

De prijs der Advertentiën, is van een tot tien woorden een gulden; verder, voor iedere vijf woorden zestig duiten of $\frac{1}{10}$ reapias, behalve het zegel-regt voor den Lande.

BIJ DIT BLAD BEHOORT EEN BIJVOEGSEL.

OFFICIEEL GEDEELTE.

Bij besluit van Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal, van den 8ten Junij 1858 No. 3, is aan den gewezen djoeragan Abdul Latief, tot belooning voor de goede diensten door hem bewezen, als gezagvoerder van de gouvernements kruisboot No. 13, toegekend de bronzen medaille voor moed en trouw.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal zijn de volgende beschikkingen genomen:
CIVIEL-DEPARTEMENT.

ONTHEFT:

Van de verdere vervulling zijner betrekking, de commies voor de comptabiliteit op het kantoor van den assistent-resident van Bandong (Preanger-Regentschappen) J. W. Toorop.

VERLEEND:

Een tweejarig verlof naar Nederland, wegens ziekte, aan den commies bij het collegie van boedelmeesteren te Batavia T. H. Ziedas des Plantes.

BEKEND:

Tot advocaat-generaal bij het hoog-geregtshof van Nederlandsch-Indië, het lid in den raad van justitie te Batavia Mr. H. C. A. Thieme.

Tot eersten commies bij het collegie van den assistent-resident van Benkoelen, tevens notaris en veendamester aldaar, de eerste commies ter algemeene rekenkamer J. R. Abegg.

Tot commies bij het collegie van boedelmeesteren te Batavia, de klerk ter griffie van het hoog-geregtshof van Nederlandsch-Indië W. P. Rodenbroek.

Tot commies voor de comptabiliteit op het kantoor van den assistent-resident van Bandong (Preanger-Regentschappen), de gewezen klerk bij de algemeene pakhuizen te Batavia J. M. L. M. van Sprew, thans op wachtgeld.

GOEDGEKEURD:

Dat door den Directeur der Cultures,

Bij het Cader der Landelijke Inkomsten en Cultures,

ZIJN OVERGEPLAATST:

Uit de assistent-residentie Patjitah, naar de residentie Banjoemaas, de controleur der tweede klasse J. A. Hoorn.

Uit de residentie Banjoemaas, naar de assistent-residentie Patjitah, de controleur der derde klasse B. K. van Olden.

Uit de residentie Rembang en Japara, naar de residentie Madura, de controleurs der tweede klasse W. H. van der Hell en B. van Baak.

Uit de residentie Cheribon, naar de residentie Samarang, de controleur der eerste klasse W. F. baron van Reede van Oudshoorn.

Uit de residentie Samarang, naar de residentie Cheribon, de controleur der tweede klasse H. H. Haase.

IS GEPLAATST:

In de residentie Japara, de ambtenaar ter beschikking C. L. Rosemeier.

SCHUTTERIJEN, ENZ.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, de eerste luitenant bij het corps pagangers, mooren en bengalezen te Batavia G. D. Domingus.

BIJ DE SCHUTTERIJ TE BATAVIA.

ONTSLAGEN:

Eervol, wegens vertrek, de eerste luitenant C. F. W. Wiggers van Kerchem, en de tweede luitenant C. van Lennep en J. S. H. G. Rijnsbende.

BEVORDERD:

Tot kapitein, de eerste luitenant J. A. Stok.

Tot eerste luitenant, de tweede luitenant Jhr. Mr. F. Iunius van Hemert en D. Jannette Walen.

BEKEND:

Tot tweede luitenant: F. H. Tiedeman, vroeger wegens vertrek, als zoodanig eervol ontslagen; de sergeant F. B. van Leeuwen, en de schutters A. H. J. Cramerius en J. R. van Hemert.

BIJ DE SCHUTTERIJ TE SAMARANG.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, wegens vertrek, de eerste luitenant A. E. Soesman.

BEVORDERD:

Tot eersten luitenant-auditeur, de tweede luitenant-auditeur Mr. C. J. F. Mirandulle.

Tot eerste luitenant, de tweede luitenant Mr. J. J. Schneitter en Aboe Bakar Gandos.

BEKEND:
Tot tweede luitenant, C. van Lennep, eervol ontslagen officier der Samarangsche schutterij, en Mr. G. W. H. van Schelle, eervol ontslagen officier der schutterij te Padang.

BIJ DE SCHUTTERIJ TE PADANG.

BEVORDERD:

Tot eersten luitenant, de tweede luitenant Mr. L. Hooy.

BEKEND:

Tot tweeden luitenant, de sergeant W. Maschaupt.

BIJ DE SCHUTTERIJ TE BANDA.

ONTSLAGEN:

Eervol, wegens hoogen ouderdom, de eerste luitenant P. A. W. R. Koutenberg.

BEVORDERD:

Tot eersten luitenant, de tweede luitenant J. G. Muller, van het corps.

BEKEND:

Tot tweeden luitenant, Jhr. W. A. F. Goldner.

BIJ DE ISLAMSCHE SCHUTTERIJ TE MANADO.

BEKEND:

Tot tweeden luitenant, de sergeant van dat corps Buba Sakilang.

MILITAIR DEPARTEMENT.

BEKEND:

Bij de Militaire Administratie.

Tot betaalmester der 2de klasse, de aspirant-betaalmester R. Douglas.

Tot aspirant-betaalmester, de adjudant-onderofficier D. Boer en H. W. C. Brederode, respectievelijk van het grûzoens-bataillon in de tweede militaire afdeling op Java en in de Wester-Afdeling van Borneo.

MARINE-DEPARTEMENT.

BEKEND:

Tot marine-pakhuismeester te Batavia, P. J. Leidemeijer, thans met de waarneming dier betrekking belast.

BEKENDMAKINGEN.

Voor het Land. Aan de ingezetenen dezer Residentie wordt bij deze kennis gegeven, dat de commissie voor de herziening van den aanslag der verponding over de jaren 1859, 1860 en 1861, benoemd bij Gouvernements besluit dd. 18 Mei jl. No. 13, thans geconstitueerd is, zoodat voor elk en een iegelijk gelegenheid bestaat om hunne bezwaren intebrengeen, gelijk dit bij voornoemd besluit voorkomende in de Javasche Courant van den 22 en 26 Mei jl. No. 41 en 42 is voorgeschreven.

De Resident van Samarang,

D. C. A. Graaf VAN HOGENDORP.

(Voor de Armen.) De drie maandelijksche Huis-collecte over het tweede kwartaal 1858, ten behoeve van de Armen der Hervormde Gemeente te Samarang, zal plaats hebben:

Op WOENSDAG den 23ten Junij 1858.

Langs Bodjong en Pontjol, alsmede in de Chinesche Kamp, door den heer J. H. de Groot.

• de Noordzijde der stad, door den heer H. Schallig.

• Zuidzijde • • • • • A. G. van Velthuisen

• het Zeestrand en Jaagpad, • • • • • C. S. van Heekeren.

SAMARANG, den 7den Junij 1858. M. W. VAN DER GEUGTEN.

IN-OFFICIEEL GEDEELTE.

Aangeslagen Vendutiën.

Op MAANDAG den 21sten JUNIJ 1858.

Voor het Commissie-huis van Soesman & Co., van pas aangebrachte Paarden.

Op DINGSDAG den 22sten JUNIJ 1858.
Voor hetzelfde Commissie-huis, van diverse goederen.

Op WOENSDAG den 23sten JUNIJ 1858.
Voor de Toko van Thooft & Co.

Op DONDERDAG, VRIJDAG en ZATURDAG
den 24sten, 25sten en 26sten JUNIJ 1858.
Bij den Pachter der Pandjeshuizen.

Advertentiën.

Het vertrek der LANDMAIL

is bepaald op
Zondag den 20sten Junij aanstaande,
des namiddags ten 6 ure,
moetende de brieven uiterlijk des namiddags ten 4 ure
van dien dag ten postkantore bezorgd worden. (787)

PAARDEN VENDUTIE.

Op Maandag den 21sten dezer,
ZULLEN

DE ONDERGETEEKENDEN

à 2%, Vendu-Salaris verkoopen:

126 FRAAIJE SUMBAWA PAARDEN,

alhier per ASSULTANIE aangebragt en te bezigtigen op
DARAT.
(850) SOESMAN & CO.

TOKO-VENDUTIE

BIJ

SOESMAN & CO.,

op Dingsdag den 22sten dezer,

van Koopmanschappen, Dranken, Provisiën en aangebrachte goederen. (791)

OP DE TOKO-VENDUTIE

VAN

SOESMAN & CO.,

op Dingsdag den 22sten dezer,

ZULLEN WORDEN VERKOCHT

voor rekening van belanghebbenden:

188 vaatjes Haring.
6 kisten inhoudende 98 potten Anchovis.
3 Spiegel-doosjes.
Een factuur Bloempotten, Aschbakjes, Étagères Voorwerpen, enz., enz. (851)

MENGELWERK EN BIJDAGEN.

WAT ONBESCHAAMDE EISCH.

't Is nu twintig jaren geleden, dat te Presburg een klein mager mannetje woonde, welks ouderdom niet was te berekenen, zoo levendig was zijn gang en gebarenspeel en zóó wit was zijn hoofd- en baard-haar.

Dat mannetje, van geloofsbelijdenis een Israëliet, van beroep een koopman in alles, die zelfs de nietigste handelszaak niet versmaadde en ongehuwd, was in geheel Presburg bekend en gezien — bekend door zijne voorheeldelooze gezegheid en gezien, ja gezocht! — door zijne spitsvondige gezegden. Ook had de held, dien wij de eer hebben, straks sprekende in te voeren, een organisch gebrek, daarin bestaande, dat hij zeer door den neus sprak en daardoor in de wandeling werd genoemd „de snurker,” terwijl hij, zeer klein van gestalte, van zijn voornaam een verklein-woord zag gemaakt en wel aldus: „Levitje de Snurker!” In den beginne protesteerde hij tegen die willekeurige naamsvorming en tegen dat ongeveerde toevoegsel, maar weldra zweeg hij daarover, alleen, echter met het heilige voornemen, om zich voor die spotternij duur te laten betalen. „Voor spot zal ik geld oogsten!” — dacht hij.

Eens scheen hem zijn luim en spitsvondigheid geheel te hebben begeven en wel op de mis te Pesth, die hij

met onderscheidene geloofsgenooten reeds jaren achtereen had bezocht en waarop hij altijd brillante zaken had gedaan, maar nu zijne gelukszon voor goed scheen te zijn ondergegaan.

't Was de Pinkster-mis, die dan ook als de slechtste van de 4 Pesther-missen bekend staat en die Levitje de Snurker geen enkele gelegenheid aanbod om iets te verdienen. Met een Jobs gezigt en een hart vol zorg en kommer, zag hij de mis-dagen voorbijsnellen, maar geene enkele speculatie, die eenige winst beloofde, lachte den zone Israëls toe. Zoo brak de laatste marktdag aan en de vreemde kooplieden verlieten de een na den anderen, de stad. Ook Levitje maakte aanstalt tot vertrek en vroeg zijn hospes om de rekening. Zij werd hem ter hand gesteld, zeer lang en nog digt in elkander geschreven bovendien. De waard gaf hem die over met een lach, die zijn logé geenszins beviel. Hij sloeg zijn oog op het eindcijfer en nu was de booze los! Hij weeklaagde, soms met een enkelen vloek er tusschen, schold den kastelein en al de Pesthermissen bovendien, en de burgerij van Pesth op den koop toe, schopte des kasteleins hond en stapte, zoo wijd als hij kon, door de zaal, de gehaatte rekening in de hand houdende.

Dit zag en hoorde een arm Israëliet, die als 't ware verscholen in een hoek der gelagkamer zat en Jeikel Tonder heette. „Levi!” zeide deze eindelijk, „ik weet raad en luister daarnaar, dat zal u beter zijn, dan al dien klaag-

zangen van Jeremia. Ga naar Itzig Wolff Hirsch, den rijken en bij uitstek milden bankier.” En? „Ja beste vriend! eerst eene conditie, deze namelijk, dat ik een vierde ontvang van de som die hij u zal geven.” Edelmooie vriend! was 't antwoord, ik zou u de helft hebben gegeven, als wij geen accoord hadden gemaakt. Ik neem uw voorstel aan!” „Welnu dan, ga naar Itzig Wolff Hirsch, die een hart heeft als meiboter en zeg hem, dat gij uwe portefeuille hebt verloren met alles wat daar geldswaarde in was en hij verliet het huis van den publieken weldoener, met honderd bankbiljetjes. Met ligten tred en opgeruimd hart, wipte de dweeg de trappen des bankiers af en werd buiten de deur opgevangen in de liefde-armen van Jeikel Tonder. „Hoeveel kreeg gij, Levitje?” was de eerste vraag. „Honderd papertjes!” was 't antwoord. De goede Hirsch zal leven en gezond zijn!” juichte Jeikel Tonder, maar ik bid u Levitje, geef mij nu ook 30 biljetten in plaats van 25!”

Levi keerde zich plotseling om, ging op de teenen staan, beschouwde Jeikel Tonder van het hoofd tot de voeten en zeide tegen dezen met een blik vol verontwaardiging: „wat onbeschaamde eisch! hebt gij dan ook iets verloren?”

Op de vendutie van

Dingsdag 22 dezer zullen

DE ONDERGETEKENDEN
VERKOOPEN:

200 doz. Haantjes Bier, 150 doz. echt Beijersch Bier, 50 vaatjes Boter, eene groote partij IJzerwerken, 3 kisten Glaswerk, een factuur Schilderijen en Spiegels in vergulde en zwarte Lijsten, 6 stukken Gollentine voor Wagenbakeelsel, een factuur Pleetwerken, 1 kist gekleurd en geruit Tricot, eene partij valsch Goud- en Zilver Galon en aangebragte goederen.

(817)

SOESMAN & CO.

OP DE VENDUTIE

van Dingsdag 22 dezer,

zal nog worden verkocht:

(818) EENIG MEUBILAIR, BESTAANDE UIT:

Stoelen, Tafels, Knaapjes, Ledekant,

eene goede Piano, enz., toebehoorende

aan den WelEdelen Gestrengen Heer

VAN ROOIJEN.

Op Woensdag 23 Junij,

ZULLEN DE ONDERGETEKENDEN
VENDUTIE HOUDEN,

Van versché Hammen, Kazen, Champagne, Zeep in kistjes, fijne Toilet Zeep, Lijnwaden en aangebragte goederen.

Ten 10 uur precies:

2 kisten Indigo.

(819)

THOOF & CO.

Op Donderdag, Vrijdag en Zaterdag den 24sten, 25sten en 26sten Junij.

In de Chinesche Kamp bij den Pachter der Pandjeshuizen, van vervallen Linnen Pandgoederen, over het 3de kwartaal 1857.

(820)

Op Maandag den 28sten Junij,

ZAL ER

VENDUTIE GEHOUDEN WORDEN,

voor het Commissie-huis van

Andreas, Schallig & Co.,

VAN DIVERSE KOOPMANSGOEDEREN

ALS MEDE:

13 stuks Oude Gouden Dublonnen en

4 " " Ducaten.

(821)

VENDUTIE.

Op Dingsdag den 29sten dezer,

(798) IN HET VENDU-LOCAAL VAN

P. A. PRINGIERS,

van diverse koopmanschappen en aangebragte goederen.

OP DE VENDUTIE

van den 29sten dezer,

zal mede worden verkocht:

Een partijtje Chinesche Zijde en Graslinnen.

(793)

F. A. PRINGIERS.

Op de vendutie

van den 29sten,

zal de ondergeteekende alnog verkoopen:

Een partij Rozenwater, in groote Kalbassen.

Een " Rozijsen in kistjes.

(794)

F. A. PRINGIERS.

UITBESTEDING.

Op den tienden Julij aanstaande,

des morgens om 10 uur,

zal er onder nadere goedkeuring van den Luitenant Kolonel, w^l. Plabtselijke Kommandant, in het Kantine gebouw alhier, eene uitbesteding worden gehouden der Dranken, benodigd voor de Militaire Katinen te Samarang en Pontjol voor het jaar 1859; gegadigden gelieven op den dag der uitbesteding zich met hunne inschrijvingsbiljetten in het Kantine-gebouw te bevinden.

De voorwaarden liggen aldaar ter lezing.

De Officieren Commissarissen der Militaire Kantine,

P. J. E. HARTSTERN, Kapiteins der

(795)

J. W. F. A. ESSERS, Infanterie.

BEERENJAGT IN RUSLAND.

In den winter is de beerenjagt eene uitspanning van vele Russen en onder deze ook van hunnen tegenwoordigen Keizer Alexander, die, even moedig als de andere jagers zich noch in kleeding noch in wapening van deze onderscheidt.

Niet zonder gevaar is echter die jagt. De beer toch is verbaazend sterk en veel vlugger dan men van zulk eene zware massa zou verwachten — en moet men reeds zijne tanden vreezen, nog meer zijn zijne pooten en klauwen te duchten. Wanneer de beer zich op zijne achterpoeten stelt, zich zoo zijnen vijand tegenwerpt en er in slaagt, hem aan zijne borst te drukken, worden diens ribben in eens gebroken, en zoo hij hem vriendelijk den poot aan het achterhoofd brengt, ligt hij diens hersenpan op, gelijk het deksel van eene doos.

Een ander gevaar van de beerenjagt is, dat niet zelden neus, ooren, wangen, handen en voeten der jagers bevriezen; want deze jagt heeft plaats in het hart van den winter, wanneer drie maanden vorst de sneeuw reeds drie voet heeft opgehoopt en de thermometer tot 25 à 30 graden onder het nulpunt is gedaald. Zulk eene strenge koude veroorzaakt zonderlinge verschijnselen. Soms ziet men des morgens de zon opgaan tusschen twee bleekere bijzonnen, of tusschen twee vurige zuilen, die van den horizon tot het toppunt opklommen; des avonds en nachts wordt de donkerheid verhelderd door de zonderlinge en fantastische stralen van het

VENDUTIE.

Op een' nader te bepalen dag
te Samarang, wegens vertrek van den
WelEdelen Gestrengen Heer

H. J. S. VAN SON,

DOOR

P. A. PRINGIERS,

van ZEd. Gestr. prachtige Inboedel, bestaande meest uit:
MASSIEF MAHONI-HOUTEN MEUBELS,

ALS:

Ledekanten, Kleerkasten, Canapées,
Stoelen, Ronde- en Vierkante Tafels
met en zonder marmeren bladen, Drank-

buffet, Speel-tafels, Étagères, Waschtafels met marmeren
bladen, Boeken- en Kinderkasten, Trumeaux, groote Spie-
gels, Zilver-, Porcelein-, Cristal- en Glaswerk; Paarden en
Wagens, waaronder eene zoo goed als nieuwe Amerikaan-
sche Handchais, enz., enz., enz.

Later zal hiervan een meer gedetailleerd berigt worden
rondgezonden.

(822)

BIJ SOESMAN & CO.

WEDEROM

OP NIEUW ONTVANGEN:

EENE PARTIJ

(796)

Echt Boonekamp Maag-bitter

onder de zinspreuk:

Occidit, qui non Servat,

uit de Fabriek van H. Underberg Albrecht, Hofleveran-
cier te Rheinberg.

Over de heilzame werking van dit Bitter laat zich
het volgende aanvoeren.

Het is eene door de geheele wereld verbreide ge-
woonte, zich tot versterking en prikkeling der maag- en
spijsverterings-organen van zoogenaamde bittere likeuren
te bedienen, zonder hetzelfde te criticeren, kan men toch
aan het Boonekamp Maag-bitter de eerste plaats onder
deze likeuren toekennen, daar het aan zijne vele goede
hoedanigheden gelijktijdig ook die verbindt, dat het niet
zoo als de gewone brandewijn likeuren nadeelig werkt
en na het gebruik lusteloosheid en loomheid voortbrengt.

OP NIEUW ONTVANGEN:

Gember.

Vruchten op Water.

Brandewijn.

Absinth en Kirschwasser.

Madeira 1° soort.

Fransche en Hollandsche Azijn.

Diverse Likeuren 1° en 2° soort.

Selterswater op $\frac{1}{2}$ kruiken.

Lijn-Olie, Olie en Terpentijn en

Engelsche Beschuit in $\frac{1}{4}$ en $\frac{1}{2}$ blikken.

(823)

bij ANDREAS, SCHALLIG & CO.

ONTVANGEN:

Brood Suiker.

Engelsche Jam.

Engelsche Frambozen en Aalbessen Siropen.

Pepermunt Lozenges.

Fancy Biscuits.

Engelsche Zuren, Sausen, fijne Tafel Azijn en Mosterd.

Porter en Pale Ale, gebotteld door Friend.

Moutarde de Maille.

(797)

THOOF & CO.

ONTVANGEN:

Best verlakt Leder,

(grooté vellen.)

(824)

bij F. A. PRINGIERS.

PAS ONTVANGEN:

WAGEN-LEIDSELS,

voor 2, 4 en 6 Paarden, gevlochten, rond en geslagen.

Bendij-leidsels, Stalhalters, en Bendij-trensen, Zeilma-

kers-Garen, enz., enz.

(825)

bij

SOESMAN & CO.

PAS ONTVANGEN:

Een partijtje puike puike

PUNT Manilla Sigaren van 1856,

(826)

bij

H. L. DE LYON.

KOFFIJ,

voor huiselijk gebruik,

(798)

bij

F. A. PRINGIERS.

STORTBADEN, (Douches).

Een factuur gezette Juweelen,

BESTAANDE UIT:

Haarspelden, Broches, Oorknoppen en Ringen.

(827)

JACOBUS HIJMANS.

PUIKE HOOF BOTER

In groote stopflesschen kunstmatig en
hermetisch gesloten, bij

(799)

SOESMAN & CO.

Ontvangen:

Manilla Sigaren N°. 2,

Havana model.

(828)

F. A. PRINGIERS.

ONTVANGEN:

EEN PARTIJTJE

Fijn Cristal Glaswerk, Porceleinen
Bloempotten, Eet- en Thee-serviezen.

(800)

THOOF & CO.

SOESMAN & CO.

zijn steeds voorzien van puike

Cognac John Alberty, Borchard & Faure Frères, Old
Champagne Cognac, Genever AVH en andere merken,
tegen verminderde prijzen; Roodé Wijn in soorten, van
ordinaire tot fijnste kwaliteiten; fijne Rhijnwijnen op heele
en halve flesschen, superieure Madeira, Port-, Malaga- en
Witte Wijnen, Haantjes-, Lans-, Allsopps- en Valk-Bier,
Bessen Genever in groote flesschen, Barcelona Brandij,
enz., enz.

(829)

ANDREAS, SCHALLIG & CO., hebben ontvangen:

Pleeten Presenteerbladen, Waterketels, Flesschenbakjes
en Kurken, Stellen Messen en Vorken met witte heften,
Lepels en Vorken (Argenti), Odeurs, Vinaigre de Toilette
en Olie van de Société Hygiénique, Zijden Parapluïen,
Geruit en gebloemd Klamboegoed, IJzeren Stoof-, Ham-
en Waterketels en Koelbakken.

(801)

Gekookte en Ongekookte Lijnolie, LOODWIT,

in vaatjes van 25 & 50 pond.

Verkwasten, Spaansch Groen en diverse Verwen.

(830)

bij

F. A. PRINGIERS.

Pas Ontvangen:

Echt Gardners Cambrics

van 16 ellen, N°. 26, 30 en 38.

(802)

SOESMAN & CO.

Direct Ontvangen:

Eene Piano, 7 Octaven, Jacaranda-
hout, expresselijk voor dit klimaat ver-
vaardigd,

(831)

bij

F. A. PRINGIERS.

ONTVANGEN:

Japansche Bezems, Vloermatten, Schutels en Nacht-
spiegels.

1^a qualiteit Mandarijn Gember en van Wijnand Focking:

Witte Curaçao.

(832)

THOOF & CO.

VERSCH AMERIKAANSCH MEEL,

in vaten & blikken.

(804)

bij

F. A. PRINGIERS.

noorderlicht. Dan snijdt de koude lucht in het aangezicht
als het scherpe van een mes, de tanden zijn koud, de oog-
haren zijn bekekt met ijzel, de oogleden verstijven; nu eens
is men aan één oog, dan aan beide oogen blind, en de jagers
moeten elkander gedurig aanzien, om elkander te bewaren
voor de gevolgen der bevriezing van een of ander lichaams-
deel. Wanneer men zulk eene bevriezing bij tijds ontdekt,
is gelukkig het middel daartegen zeer gemakkelijk. Zoodra
de punt van den neus, van het oor of van vinger wit wordt
als bij een lijk, moet die met sneeuw dadelijk gewreven wor-
den; door het uitwerksel van eene snelle reactie komen het
bloed en het leven dadelijk in de bevrozene deelen terug.

Diep in de somberste en eenzaamste bosschen, verre van
de woningen der menschen, onder gevelde boomstammen
of afgetrokken takken, graven zich de beeren de hollen, waar
zij zich eenzaam opsluiten, zoodra de winter begint. Daar
liggen zij met den snuit op hunnen buik, met de pooten, den
een voor den ander, in den mond, en brengen den tijd der
grootste koude door, zonder zich te bewegen of voedsel te
nemen. In deze plaatsen en in dien tijd worden hunne jon-
gen geboren; men vindt dan ook meestal elk wijfje in gezelschap
van twee jonge beeren.

Wanneer zulk een beerenhol ontdekt wordt door de boe-
ren van de dorpen, die binnen den kring der verbaazende
wouden van Noord-Rusland liggen, en de beer verraden is
door zijn spoor, dat gelijkt op de schreden van eenen knaap,
die blootvoets loopt, wordt de beer aangewezen en verkocht

aan de jagers van Petersburg. Daarop wordt zijne schuil-
plaats belegerd. Men vormt in stille eenen zoo kleinen kring
als mogelijk is, waar een groot aantal opjagers, digt bij el-
kander geplaatst, slechts eene ruimte openlaten voor degenen
die schieten zullen. Dan wordt het sein gegeven. Door het
geraas en geschreeuw, dat eenklaps ontstaat, in zijne schuil-
plaats verontrust, ontwaakt de beer, schudt zich, legt zijne
voeten uit den mond en pakt zich in galop weg, om eenen
uitgang te zoeken. Maar niet altijd vlugt hij door eenen uit-
gang te zoeken of door eenen dadelijken en snellen loop.
Dikwijls loopt hij grommende heen en weer, met den neus
in den wind en het oor spitsende, zonder te besluiten de lijn
door te breken. Dikwijls ook, wanneer het opgespoorde dier
een wijfje is met hare jongen, blijft dit hardnekkig in het hol,
beantwoordende het geschreeuw der jagers, door een dof en
dreigend geknor; in zulk een geval moet men het veel digter
naderen, schoten in de lucht lossen, honden loslaten die het
dier tergen, en zelfs het met stokslagen verdrijven. Soms tijds
zijn de jagers genoodzaakt, het in zijne sterkte aan te vallen
en vooral dan zijn de gevaren en moeilijkheden groot. De
beerenholten zijn bijna ongenaakbaar, beschermd door omge-
vallen boomen, door poelen vol sneeuw, en men stelt zich op
zulk een moeilijk terrein bloot aan al de woede van een
geducht dier, dat door vrees, woede en gevaar, tot het uiter-
ste wordt gebracht.

UITGEPAKT:
Echte Cambrics,
No. 24, 28, 50 en 52.
SCHIRTINGS 6/4 breed en Fransche MADAPOLLAMS,
(833) bij F. A. PRINGIERS.

Wissels op Nederland,
(803) bij VAN MAANEN & CO.

FANTASIE OF GEBRILLANTEERDE
Fauragères en Sabeldragons
voor H. H. eerste en tweede Luitenant;
te bekomen bij
(834) MOLITOR.

DAMES MODE-MAGAZIJN.

OP NIEUW ONTVANGEN:
 Kinder-Hoedjes, voor Jongens en Meisjes.
Borduurwol in dozen.
Odeurs.
Pomade.
Haar-Olie.
Vinaigre de Toilette.
Esprit de Lavande Ambré.
Allen van de Société Hygiénique.
Kinder-Kousen.
Zwart Zijden Mantilles.
(805) R. HAMMEL.

EXQUISE WIJN IN KISTEN
van 4 dozijn, merk *Duranteau Chateau des 3 moulins.*
(835) A. MEIJER.

 Puike Hammen, Rookvleesch, Cachet en andere eerste merken Boter, Zoutemelksche-, Limburger-, Edammer- en Zwitsersche Kazen, Gevogelte, Visch, Vleesch en Groenten in blikken van de beste uit-zenders, groote stopflesschen Rozijnen, Amandelen, Appelen, Peeren, enz., Fransche Macaroni en Vermicelle in blikken en in kistjes, Hollandsche Vruchten op Brandy, enz., enz., pas ontvangen bij
(836) SOESMAN & CO.

Geborduurde Parijsche
VOETEBANKJES,
(806) bij H. L. DE LYON.

Fransche Siropen op halve flesschen, Vruchten op Water en Brandy, Pâtes in soorten, Champignons, Pétis Pois, Sardintjes, Fransch Suikerwerk, enz., bij
(837) SOESMAN & CO.

PUIKE MANILLA SIGAREN
N°. 2 en 3, zeer oud in beide vormen,
(838) bij SOESMAN & CO.

ONTVANGEN:
Alle sooten van Stremien,
Ivoren en Caoutchouc Kammen in soorten,
Fransche Tand- en Nagelborstels,
Fijn Wit Band in alle breedten.
(839) R. HAMMEL.

MANDARIJN GEMBER,
(840) bij SOESMAN & CO.

HEEREN MODE-MAGAZIJN.

PAS ONTVANGEN.
Extra fijne Mekanique Gibus-hoeden,
(841) bij F. HASSELMAN.

Prachtige Eng. Hang- en Tafellampen,
Geleijen, Zuren, Sausen.
(842) A. MEIJER.

Vergulde en Palissander-houten
SCHILDERIJ-LIJSTEN,
in alle breedten.
Steeds voorhanden bij
V. H. NOMAN, KOLFF & CO.,
(756) Samarang.

REVELENTA ARABICA
VAN
Barry du Barry & Co.

OP NIEUW ONTVANGEN:
Eene groote voorraad van bovenstaande wel bekende geneesmiddel. Het depôt te Samarang is thans bij V. H. NOMAN, KOLFF & CO.
De prijzen variëren van f 7.50 tot f 48.— per blikken bus, hoe grooter de bus, hoe voordeliger voor den Consument.
(785)

KUNST-HANDEL
VAN
V. H. NOMAN, KOLFF & CO., SAMARANG.
CHINESE ARTIKELLEN.
Ivoren SIGAREN-KOKERS, klein en groot model, prachtig bewerkt.
Ivoren SPEEL-FICHES.
Bamboezen SIGAREN-KOKERS, klein en groot model, au jour gesneden.
Ivoren ETAGERE VOORWERPEN.
Zeer geschikt voor Cadeaux.
Direct uit China ontvangen,
(727) bij V. H. NOMAN, KOLFF & CO.

Stemmen, Repareren en Verkoopen
VAN
PIANO'S.
VOOR HET STEMMEN
van eene driesnarige Piano. f 10.—
" tweesnarige d. " 8.—
bij abonnement 2 maal per maand. " 10.—
(1406) F. BOURRET.

BOEK-HANDEL
VAN
V. H. Noman, Kolff & Co., Samarang.
SCHIJFSCHIETREGISTERS
EERSTE KLASSE. (757)

De Zalf en Pillen van Holloway,
zijn een zeer aanbevelenswaardig middel tegen de roos. K.... M...., te Bolsward, leed sedert vele jaren aan deze ongesteldheid, en sedert 9 maanden was hij bijna blind en doof daarvan. Hij raadpleegde onderscheidene geneesheeren deswege, doch de ziekte verslimmerde van dag tot dag en bragt eindelijk zijn leven in gevaar. Zijn goede geest echter verliet hem niet; een zijner kennissen bragt hem eene groote dosis zalf en pillen van Holloway; hij gebruikte dezelve, en de uitkomst was zoo voldoende, dat hij in twee weken tijds, het gezigt en gehoor weder verkreeg, en twee maanden daarna volmaakt hersteld was.
De prijzen dezer Pillen en Zalf zijn als volgt:
Doosjes Pillen a f 1.—, f 3.—, f 5.—
Potjes Zalf a " 1.—, " 3.—, " 5.—
Elk doosje en potje is vergezeld van eene aanwijzing hoe men de Zalf en Pillen gebruiken moet.
Ze zijn op franco aanvraag a contant te bekomen:
Te Soerabaja bij E. FUJRI & CO.
" Banjoemaas " M. S. CHIRIMAN.
" Poerworedjo " F. NEUMANN.
" Djocjarta " BUIJN & CO.
" Soerakarta " W. VELDMAN en Wed. SAFFINGER.
" Salatiga " F. KRUTHOFFER.
" Tagal " Mevrouw de Wed. DORT.
" Cheribon " W. GALISTAN.
" Samarang " H. L. DE LYON, V. H. NOMAN, KOLFF & CO., H. G. NOOTBAAR en bij SOESMAN & CO.
(843)

BOEK-HANDEL
VAN
V. H. Noman, Kolff & Co., Samarang.
PAS ONTVANGEN:
van Humboldt. Kosmos, 3 dn.
Id. Natuurbeschouwingen.
Id. Kleine geschriften met Atlas.
Schoedler's Boek der Natuur.
Kaiser. Sterrenhemel, 2 dn.
Hansen. Meetkunstige Berekeningen.
Logeman. De Draaibank en haar gebruik.
Knapp. Algemeene Grondbeginselen der Voeding.
Peltzer. Handleiding der Verandleer.
Andersen. Verzamelde Vertellingen en Sproken, 2 dn.
De Dertiende. Een Familie-Roman, door van Calcar, 2 dn.
Louise. Kijkjes in het leven.
Een Bundel Blijspelen, van v. d. Hoop en anderen.
Spandaw. Gedichten, 4 dn.
Almanak voor Blijgeestigen.
Geillustreerde Almanak. } 1858.
Christelijk Volksalmanak.

Schets van de Geschiedenis der Nederlanders in den Oost-Indischen Archipel, op rijm gebracht en met de noodige Zangwijzen voorzien, ten einde door de jeugd zingende beoefend te kunnen worden.
(687)

236ste
Nederlandsche Staats - Loterij.
Collecte van C. G. BOONENKAMP, te Rotterdam.
Bestellingen op bovenstaande Loterij waarvan de trekking in Augustus aanstaande begint, worden door ons aangenomen tegen vooruit betaling van:
Een heel Lot. f 100.—
" half " " 50.—
" vijfde " " 20.—
V. H. NOMAN, KOLFF & CO.
(634) (Samarang.)

Mme. DE FARCY
HEEFT ONTVANGEN:
Een fraal assortiment Grénadine en Barège Dames Kleeden, diverse Linten, keurige Bloemen, etc. (856)

IN COMMISSIE ONTVANGEN
DE ONDERVOLGENDE BELANGRIJKE RECHTSGELEERDE WERKEN:
Mr. J. S. Vernede. De Ned. Wetgeving. De Strafvordering. Wetboek van Koophandel. Burgerlijk Wetboek.
Mr. A. de Pinto. Burgerlijk Wetboek. Wetboek van Strafvordering. Wetten. Wetboek van Koophandel. Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering.
Mr. C. W. Opzoomer. Het Burgerlijk Wetboek. Bijdragen tot Regtsgeleerdheid en Wetgeving, verzameld en uitgegeven door Mr. C. A. den Tex en Mr. J. van Hall, van het jaar 1826—1836. Regtsgeleerd Bijblad, behoorende tot de Ned. Bijdragen van Regtsgeleerdheid en Wetgeving, 1839—1850. Mr. J. C. Voorduin. Geschiedenis en Beginselen der Nederlandsche Wetboeken.
(783) V. H. NOMAN, KOLFF & CO.

De Toko-zaak, tot dusver gedreven door den eerst-ondergeteekende, wordt van heden af voortgezet onder de firma

NOOTBAAR & JOOSTEN.
Zij nemen deze gelegenheid waar, zich in de gunst van het geachte publiek minzaam aan te bevelen.
SAMARANG. H. G. NOOTBAAR.
1 Junij 1858. (812) L. M. JOOSTEN.

 De Toko- en Commissie-zaken, tot dusver gedreven onder de firma BUIJN & CO., zijn van af 1ste Januarij jl. overgenomen door de ondergeteekenden, en zullen op denzelfden voet worden voortgezet onder de firma
DJOCJACARTA, H. DEEKENS & CO.
den 1sten Junij 1858. (808)

De ondergeteekenden nemen bij deze de vrijheid hunne Toko-affaire aan te bevelen, zullende zij door stipte en prompte bediening het vertrouwen, hun geschonken, zich waardig maken.
H. DEEKENS & CO.
DJOCJACARTA, 1 Junij 1858. (809)

Debiteuren aan de firma BUIJN & CO., tot ultimo December, worden beleefd verzocht hun debat te willen aanzuiveren, zijnde de Heer H. DEEKENS met de liquidatie belast.
(810) BUIJN & CO., in liquidatie.

 De ondergeteekenden nemen de vrijheid zich bij Heeren Koopliden en Particulieren beleefdelijk aan te bevelen
TOT HET HOUDEN VAN VENDUITIEN.
(844) NOOTBAAR & JOOSTEN.

 De ondergeteekenden GEZWOREN LANDMETERS, en als zoodanig beëdigd door den Raad van Justitie te Samarang, geven mits deze het geëerde publiek van Samarang en elders kennis, dat hun vergunning is verleend tot het uitoefenen van hun beroep en dat zij als zoodanig een kantoor hebben geopend in de Kerkstraat.
H. ALTHEER,
F. DE CALONNE.
SAMARANG,
10 Junij 1858. (811)

 Gelden in Leen,
(813) bij H. L. DE LYON, qq.

Mevrouw PONSIN GHIJMERS,
heeft de Eer het geachte Samarang publiek te verwittigen, dat zij zich alhier ter woon gevestigd heeft, in het Huis achter het Arsenaal, vroeger bewoond door den Heer Dr. STEENSTRA TOUSSAINT, en beveelt zij zich aan tot het geven van Onderwijs op de PIANO en in den ZANG, waarvoor men ook maandelijks kan abonneren.
(845)

 De ondergeteekende heeft het voornemen in het begin der volgende maand, op eenen nader te bepalen dag
een CONCERT te geven.
(846) MEVR. PONSIN GHIJMERS.

TE KOOP:
Een Scheeps-Chronometer, van Reid & Sons.
(847) NOOTBAAR & JOOSTEN.

TE KOOP:
Een Bendij met Engelsche assen en veeren, benevens een goed hardlopend Bendij-paard met tuig; te bevragen bij
(848) J. TH. WHITE.

TE KOOP:
Een kleine Toerwagen, zoo goed als nieuw; te bevragen bij
(814) J. H. DOEN.

Wegens-vertrek
te KOOP of te HUUR:
 Een Huis op Zeestrand, thans bewoond door en te bevragen bij
(849) MEVR. J. P. BROUWER.

INGEZONDEN STUKKEN.

REPLIEK.

De anonyme schrijver van het artikel betreffende het transportschip *Elize Susanne*, dat geen transportschip is, en niet tot de oorlogs-marine behoort, waarbij alleen transportschepen bekend zijn, en een eenvoudig koopvaardij-schip is, heeft de eer aan de heeren J. C. HAMAKERS en J. J. W. E. VERSTEEGE op hun antwoord, waarmee zij in de Samarangsche Courant van 12 dezer dit artikel begroet hebben, voor repliek te zeggen en voor laatste woord.

In de eerste plaats, dat hij weinig dank zegt voor het compliment over *zijn vloeijende stijl*. Hij is óók geweest officier, en daar J. C. BEIJER eene handleiding voor *Nederlandsche Kadetten* heeft geschreven, tot den *Nederlandschen stijl*, is het weinig verdienste, voor een' oud-officier, die ook Kadet is geweest, eenigzins *eene vloeijende stijl* te hebben.

In dien *vloeijende stijl* dan, mag hij immers niet den naamval en het geslacht, zoo maar over het hoofd zien.

Beter ware het echter, in *eigen* taal geene schoolfouten te maken, dan eene *drukfout* op te merken, in een' *afgeschreven* titel.

Wanneer men logisch is of kan zijn, moet men aan iemand, wien men, in *zijn* moedertaal *eene vloeijende stijl*, toeschrijft, ook de *kunde* toekennen, om een' korten titel, in eene *vrij bekende* taal, die toch duidelijk *gedrukt* was, af te schrijven; en wanneer men zóó verstandig wil zijn, om onzinige drukfouten, ook in het *Italiaansch* in die taal te verheffen, moet men ook deze taal genoegzaam kennen en verstaan, om van eenen Italiaan sprekende, niet te zeggen dat hij een *Carbonaro* was, want dit is *onzin*; *Carbonajo* zoude het woord *moeten* of *kunnen* geweest zijn. Maar welk geschiedkundige, of iemand die *éene* meer dan alledaagsche literatuur heeft, *durft* beweren, dat de schrijver van *Francesca di Rimini*, ooit een *Carbonajo* geweest zij. *Oostenrijksche Sbirre* mogen er hem voor gehouden hebben, zij zijn er genoeg voor *gebrandmerkt* door de *geschiedenis*, maar van dat galzuchtige geelzien, was *Silvio Pellico*, evenzeer de *onschuldige martelaar*, als de arme en brave stuurman en matroos dit waren van eene onmenschkundige verdenking, welke een onbevleeld menschenverstand, zoude hebben *moeten* verwerpen: *ex absurdo* van de onderstellingen zelve, als *zouden* zij: *opstandelingen* zijn geweest *aan boord* en aspirant-zéeschuimers, een vak, dat in *onze* eeuw, slechts tot de hersenschimmen kan behooren van *hen*, die met het geheele *zeewezen* onbekend zijn.

Hoe zoude een 2° stuurman onzer koopvaardijvloot, die de beste antecedenten voor zich had, en toen zijne gezondheid door onverdiende kerkering nog niet was gekrenkt, deel hebben kunnen uitmaken, van een complot, dat ware het gelukt zijn *eigen* leven in de waagschaal zoude gesteld hebben. Iemand, die op de meest eerlijke wijze meer dan tien jaren onder onze vlag gevaren heeft, die zoo goed weet, dat een schip, welk het ook zij, nergens een heenkomen, nergens zelfs het *noodige* kan vinden, wanneer het niet voorzien is van papieren in de *beste* orde, zoomede van crediet. Of zoude hij, die een kundig zeeman is, en een onbezorgd bestaan heeft, zich aan het hoofd willen stellen, van *zeeroovers* en *muiters*, aangenomen, dat *deze* DENKBAAR waren, om dag en nacht hunne dolken en pistolen op zijne borst te hebben, tot dat de *zuurkool* op was en de *stokvisch*, waarmee onze schepen rijk worden uitgerust, wanneer ze troepen overbrengen? Met *zuurkool*, omdat men onder *Jan Compagnie* zeide, dat *die* goed was tegen de scheurbuik; met *stokvisch*, omdat die niet werkt op de gal! En de matroos, die een der beste is in *zijn*e betrekking, en die overal eene *eerlijke* dienst kan vinden, maar die ook weet, dat hij uit gebrek aan andere of verdere *kennis*, nimmer iets *méer* of anders zoude *kunnen* worden dan hetgeen hij is: matroos der eerste klasse, zoude ook die, immer hebben kunnen denken dit te willen worden, op een roovertvaartuig, dat alleen de open en diepe zee zoude vóór zich hebben, dat *ongewapend* was; (het was zelfs geen oorlogs-transportschip), en *dus* *quand même* *ongeschied* om tot dat einde gebruikt te worden; dat nergens eene haven vóór zich had, en het minste stukje geschut van het onbeduidenste vaartuig, van welke natie ook, dreigend tegen zich gekeerd zoude hebben moeten zijn.

Zulke onderstellingen te kunnen hebben, verraadt, naar mijn niet bezweken oordeel, gebrek aan menschenkennis, en ik vind het vreemd, dat iemand zich op die onderstelling durft beroepen en die durft staande houden tot eigen of zelfveroordeeling.

Menschenkennis is eene *positieve* hoedanigheid, die hare duizend en duizend nuances en specialiteiten heeft, en alleen in elk dezer door ondervinding wordt verkregen. Het is eene absurditeit in algemeenen zin en nog meer in bijzondere toepassing, in alles op deze wetenschap aanspraak te maken, en dit te doen, verraadt juist gebrek aan menschenkennis, welke toch in elk geval door zelfkennis moet worden voorafgegaan.

Ik heb van de kundigste personen in vele vakken er gekend, die zelve zoo gaarne verklaarden hun vak in *die* of *gene* rigting niet in practische toepassing te kunnen brengen. Hoe zoude nu bijv. iemand, die veel omgang heeft gehad met den inlander, zich durven vermeten, in een' redelijken graad *die* geschiktheid te hebben om met den inlander van allerlei slag om te gaan, welke zij vinden zult bij den minsten onzer oude ambtenaren, die door hun „*Leben und Treiben*“ met hem, hem zoo kent in alle zijne deugden en negatieve hoedanigheden? De soldaat heeft in den regel vele hoedanigheden van den half-ontwikkelde jongeling. Goedhartig in den grond, onder den indruk van het oogenblik, denkt hij weinig na, en zegt veel meer dan hij meent en, vooral in het kwade, *doen* zal. Ik ben eenige jaren adjudant geweest, en wanneer mij alle beenen waren stuk geslagen, die bij wacht- en cantinepraatjes achter mijn' rug mij zouden worden gebroken, dan zou mijnne geheele familie er niet genoeg hebben gehad, om mij de gebrokene te vervangen. De soldaat doet zijnen superieur altijd het kwaad, dat hij hem doen wil, in diens *afwezigheid*; en de dag, waarop hij het doen zal, is altijd de morgen, die op den dag

van het heden volgen zal. Niets is vervelender, meer zieleddoend, meer tot morren opwekkend, dan het nonsens soldatenleven, in tijd van non-actie.

Het is zoo gemakkelijk dat morren op te wekken door overdrijving, dikwerf zelfs door strenge toepassing van de reglementen, die niet zelden den soldaat onderwerpen aan een toezigt, dat de baboe uitoeft op het kind: *Verset, opstand onder soldaten, insubordinatie in het algemeen, zijn van de duizendmaal, 999°, maal het gevolg van provocatie, ondoelmatige of tergende behandeling en van dwaze vrees of wat dies meer zij.*

Deze stelling durf ik, op grond van ondervinding, en gestaafd door 1000 voorbeelden, ex cathedra verdedigen; zoo zeide ik dit reeds en herhaal het, want eene onbetwistbare waarheid kan nimmer te dikwerf herhaald worden.

Ik zoude een' algemeen geachten schrijver ten deze kunnen aanhalen, maar ik ben bang voor correctie, ook in de *Fransche taal*, door de heeren HAMAKERS en VERSTEEGE, omtrent fouten, die ik bij overschrijvingen zou kunnen begaan.

Naar onze tegenwoordige wijze van overvoeren onzer suppletie-troepen, zijn zij aan boord *slecht gevoed, slecht gelegerd, ondoelmatig uitgerust.*

Hierdoor wordt het verblijf van den soldaat, gedurende den overtocht, dat, voor wien ook, toch zoo slecht en lastig is, nog slechter en nog lastiger, bijna ondragelijk. De schaftorde is van de vorige eeuw of niet beter, en wanneer hier nog bijkomt, dat men aan boord ook nog den soldaat wil plagen met al de nonsens van de insipide kazerne-dienst, met inspectie over zijne anderhalf hemd, waarvoor hij niet eens water heeft om ze te wasschen, dan is het culminatie-punt beklommen, waarop de bedaarste man zijne zelfstandigheid en pligthesef kan verliezen. Meer dan gewone menschenkennis, meer dan gewone ondervinding en bekendheid in den omgang, en met den soldaat zijn er noodig, om het roer te kunnen regt houden; en wat het meest noodig is, maar bij jonge en jeugdige officieren zelden wordt gevonden, is het *laissez faire, laissez aller* van den soldaat, in dezen zijnen ongelukkigen toestand. In de 19de eeuw en bij de tegenwoordige hoogte der scheikunde, behoeven zuurkool en stokvisch, of pekervleesch en spek, niet schering en inslag te zijn van de scheepsvoeding. De laatste oorlog in de *Krim* heeft dit bewezen, en het is onzin, aan boord *soldaatje* te spelen *à la Prussienne*, met mannen die eerst in *Indië* soldaten moeten en *kunnen* worden voor *Indië*. Dit wordt alleen gezegd om te toonen hoe ligt ontevredenheid, bij de *oude* wijze van overbrengen van troepen, onder dezen kan ontstaan, vooral onder jonge officieren, die zelden of nooit zelfstandig zijn geweest, en die de *bittere satyre* van *Alfred de Vigny*, die ook officier is geweest, niet hebben begrepen: „*On fait dans les petites villes comme dans les grandes garnisons; l'on y bat la retraite, l'on y sonne la réveille.*“

Aan boord onzer schepen, bij het overvoeren van suppletie-troepen, houdt men *inspectie* over kapotjassen, die den derden dag na de inscheeping vol teer moeten zijn, en den eersten dag na de aankomst op *Java* moeten worden *weggeworpen*; over knoopenscharen die men niet noodig heeft, omdat men lakensche knopen niet *poetsen* kan; over naaizakjes die te *Harderwijk* voor den soldaat ingekocht zijn, om zijn voorschot *op te maken*, of om deze en gene leverancierster te bevoorraden; en over een of twee der hemden, die niet *schoon* gewasschen konden zijn, omdat de voor *Indië* bestemde soldaat te *Harderwijk* wel voorzien wordt van *augurkjes*, (die het schip hem moest leveren, wanneer hij die ook bij zijnen stokvisch moet eten of bij zijnen gort, want het schip, de *reederij* moet den soldaat voeden en *goed* en *doelmatig*;) maar zeep geeft men hem niet mede.

Ik schrijf echter niet tegen de regeling bij de uitzending onzer troepen, ik schrijf tegen de Heeren HAMAKERS en VERSTEEGE, die mij persoonlijk daartoe uitlokken, en mijne anonymiteit in een vorig artikel aanvallen.

Wanneer ik over *zaken* schrijf, zaken heb te verdedigen, of handelingen, dan ben ik, zoo waar, liefst anonym; want dan geldt het, wat mij betreft, *de zaak*, en niet den naam, en dan worden niet personen met de zaken verwisseld; of: kwaadheid, of vuile gal opgeschept, waar *redenen* te leveren waren.

JOBARD, tu te faches: tu as tort, va te calmer, zoo staat ergens in een Fransch tooneelspel, waarvan ik den titel niet ter correctie van de Heeren HAMAKERS en VERSTEEGE kan afschrijven, omdat ik sedert vijftien jaren niet meer medespel, in welke komedie ook.

Komen wij dus ter zake en tot de Conclusie:

Het geheele artikel der Heeren H. en V. begint met weinig *geestige* spelingen met woorden zonder klank of zin. Er wordt gezegd dat geen *Franschen* zich onder de arrestanten bevonden. Dit was, omdat de Franschen, *aanbrengers* van het hersenschimmig complot, niet in 't arrest zijn genomen, zoo als de onderstelde schuldigen. Die een complot kan aanbrengen, heeft gewoonlijk daaraan eerst en vooraf deel genomen. De gevolgtrekking dat de matroos de *Duitsche taal* magtig is, een *Deen zijnde*, is eene absurde gevolgtrekking. Deze persoon spreekt, buiten zijne moedertaal, zoo vreemd aan het Duitsch in klank en betekenis, slechts een jargon, dat een Hollandsch zeeman eenigzins kan verstaan, maar dat voor een' Duitscher totaal onverstaanbaar is. Wanneer de stuurman als tolk gebzigd is tot de instructie der zaak tegen de Italianen, dan was men wel tot eene zeer onvoldoende keuze genoodzaakt, omdat hij die taal niet genoeg kent, om eenigzins over eene zoo belangrijke zaak, in te kunnen spreken.

Zedelijk, Juridisch en Logisch is de stelling eene ketterij, dat, wanneer de regter geen grond tot vervolging vindt, dit geenszins onschuld bewijst, daar dikwerf bij den regter de *overtuiging* van het gepleegde misdrijf bestaat, ook dan: wanneer er gebrek is aan bewijzen.

De intime convictie van den regter, die een beschaafd geletterd en wetenschappelijk man is, en niet een, in voorin-gemenheid en op onderstellingen voortdorend jongeling, berust vooreerst op vermoedens, welke weder op voldoende *aanwijzingen* moeten berusten, en op de juridische verzekering en zekerheid, die hij vindt: in het *BEWIJS*.

Wanneer nu eene regtbank, zoo als hier de onze, *In naam des konings reepdoende*, op den 31° Maart heeft gevonnisd, en bij die uitspraak zegt: „Overwende, dat uit de overgelegde stukken geen voldoende aanwijzingen van schuld tegen de beklaagden zijn gebleken; Gelet etc., weigert den verzochten regtsingang. Zegt zij meer dan de HH. H. en V.?”

Een beschaafd man weet, dat de uitspraak des regters, als waarheid moet geëerbiedigd worden, en dat het eene bestraffenswaardige schending van den eerbied, den regter verschuldigd is, wanneer men onbezonnen en onbesuisd, als schuldig durft voorstellen iemand, tegen wien de regter geene *aanwijzing* van schuld vinden kan. Is het geene lakenswaardige en strafwaardige *beleediging*, wanneer men iemand, tegen wien de regter zelfs

geen grond van beschuldiging vindt, als van eene misdaad *schuldig* durft voorstellen, en wanneer men in jeugdige onbezonnenheid een eerlijk zeeman durft *belasteren*: een *opstandeling te zijn* geweest *aan boord*.

Het zoude aan de *beleedigers* en *gehoorden* vrij staan tegen de Heeren H. en V. eene injurie-actie in te stellen, waartoe zij zich echter te verheven achten.

De beschuldiging van dagelijksche *dronkenschap*, dezen ongelukkig gemaakten zeelieden toegeworpen, is onzinnig. Een matroos, aan boord van een schip, *waarop eenige orde wordt gehandhaafd*, en *die gehandhaafd moet worden*, krijgt zijn bepaald rantsoentje, dat hem wordt toegemeten, en *KAN zich niet aan dagelijksche dronkenschap schuldig maken*. De stuurman zoude het ook niet hebben kunnen doen, want vóór dat het complot, dat in verhitte of te zwakke hersenen een bestaan had, uitbrak, was de stuurman zwaar ziek, en toen hij daags te voren, nog krank, met eene cantharide-pleister op de borst, op het dek kwam, heeft hij zelf, de amunitie opgehaald, waarmee het complot zoude worden bevochten een complot, dat men zag in eene dwaze inbeelding, en waarvan het *bewezen* is, dat niets bestond.

Het is onedel iemand te beschuldigen, die door den regter, zelfs van alle vermoedens van schuld is vrijgesproken, en het is meer dan dit: het is lakenswaardig.

De Heeren H. en V. teekenen zich: *DE officieren van het detachement*; ook dit is eene *onjuistheid*, want zij zijn niet DE officieren van het Det., hierbij behoorden er *nog twee* buiten HunEdGestr.; *nog* een luitenant en de Offic. v. Gez., die dit beleedigende en niets bewijzende artikel, niet mede hebben ondertekend.

Schrijver dezes heeft geene beleediging ten doel gehad, tegen wien ook, maar eene zedelijke verplichting tot hulp van onregtvaardig ongelukkigen, en tot verdediging van valsche beschuldigden. Zijne zaak en bedoeling was beter dan de tegenovergestelde van anderen.

Niet alleen op eene geregtelijke vrijspraak beroept zich de steller dezes, maar ook nevens dezelve op het volgende certificaat:

Prodeo.

De ondergeteekende, Adsisent-Resident voor de Politie te Samarang, certificeert bij deze, dat de personen van B. H. DAVEMAN en H. ANDERSEN, gewezen stuurman en matroos van het Nederlandsche Barkschip *Elize Susanne*, gedurende hun aanwezen te Samarang, zich stil en rustig hebben gedragen, en dat gedurende dat tijdvak, omtrent hun burgerlijk en zedelijk gedrag, niets hoegenaamd valt aan te merken.

SAMARANG, De Adsisent Resident voornoemd, den 15den Junij 1858. (wg.) SERLÉ.

Dit certicaat logenstraft de onedele beschuldiging van dagelijksche dronkenschap, waarmee de Heeren H. en V. de onverdiend ongelukkige zeelieden zoo gratuit en onedelmoedig begroeten. Het is zoo gemakkelijk van eenen man of van eene vrouw, op wie niets te zeggen valt, dat gegrond is, nogtans te zeggen, van den eenen, dat hij *drinkt*, van de andere, dat hare deugd niet vast zij; het *Vulgum Pecus* gelooft zoo gaarne den laster, maar die verdient bestraffing en beschaming.

Aan mijne zijde zijn geen persoonlijke bedoelingen, tegen wien ook, in het spel, ik heb zelfs de eer niet de Heeren H. en V. te kennen, en ofschoon deze Heeren, daar, waar het *zaken* geldt, bij mijnen naam geen belang hebben, en het publiek nog *minder*, wil ik hun wel hier, tot bepaald afscheid melden, dat ik ben:

A. P. F. DE SEYFF.

Aan de Redactie van het Samarangsch Advertentie-Blad.

Mijne Heeren!

Onvermogen, op het oogenblik, op eene andere wijze onzen dank te betuigen aan allen, die dezen dank zoo ruimschoots aan ons, in ons ongelukkig lot verdiend hebben, verzoeken wij u beleefdelijk, deze regelen in uw blad op te nemen.

Onregtvaardig beschuldigd deel genomen te hebben aan een hersenschimmig complot van militairen, in het vorige jaar overgevoerd door de *Elize Susanne*, zijn wij maanden in preventieve hechtenis gehouden; éerst te *Rio Janeiro*, waar wij het lot van negerslaven hebben ondergaan, waar wij, zelfs onze laatste kleederen en alles hebben moeten verkoopen om brood; daarna zijn wij, op *Java* aangekomen, waar wij zonder regtsingang ontslagen zijn van *alle* vervolging; *uit gebrek zelfs* aan voldoende *vermoedens*. Zelfs de hoofdbeschuldigden zijn voor *hunne* regtbank vrijgesproken, en wij zijn niet vervolgd.

Het Bestuur van *Samarang* heeft ons voorzien van geldelijken onderstand en woning, en die bescherming verleend, welke het bij magte was te kunnen en mogen verleen.

Menschenvrienden hebben ons geholpen aan kleederen en wat ons ontbrak.

De geachte handelstand van *Samarang*, stelt ons door zijne milddadigheid in staat, onze verloren goede uitrustingen, gedeeltelijk te vervangen.

Voor dit alles, hebben wij slechts onzen dank, die diep gegrift is in eerlijke zeemansharten, ter vergelding te brengen.

Bijzonder zij onze erkentelijkheid gerigt aan de Heeren G. L. DORREPAAL en Jhr. DRUIJVESTEN, Chefs van het zoo gunstig, ook om zijne weldadigheid jegens ongelukkige zeelieden, bekende handelhuis DORREPAAL & Co.

Wij hopen in *Nederland* onzen eerbiedigen dank te brengen aan het état major en de bemanning van Zr. Ms. stoomschip *Gedeh*, voor de humane behandeling, welke wij op dien bodem ondervonden, toen wij uit onzen kerker in *Brazilië* ontslagen, daarmede naar *Java* werden overgevoerd; waar wij bij de Justitie regtvaardiging, bij het Bestuur hulp en bijstand, bij den handel redding uit oogenblikkelijken nood, in ons onverdiend lot hebben gevonden.

Wij zijn te dankbaar jegens hen, die ons hebben *wél* gedaan, om eenige wraak te nemen, of zelfs eene injurie-actie in te stellen jegens degenen, die ons, om *eigen* fouten te vergoelijken, hebben belasterd, ook in de Samarangsche Courant No. 24.

De 2° Stuurman en de Matroos van het Ned. schip *Elize Susanne*: DAVEMAN, 2° Stuurman. ANDERSEN, 1° Matroos. SAMARANG, den 15de Junij 1858.

LANDMAIL BERIGTEN,

loopende tot 24 April.

NEDERLAND.

De hooge raad der Nederlanden heeft heden uitspraak gedaan in de zaak, waarvan onlangs is melding gemaakt, betreffende de aan teekening van beroep van een vader ten behoeve van zijn negenjarige zoon, tegen een vonnis van het kantongerecht te Winschoten, bij welk vonnis die zoon wegens diefstal tot gevangenisstraf is veroordeeld. De regtbank te Winschoten verklaarde den vader niet ontvankelijk in zijn beroep, omdat het komen in appel alleen is toegestaan aan de ambtenaren van het openbaar ministerie en de veroordeelden, waardoor ieder ander tot het aantekenen van appel onbevoegd is. De raad heeft zich, overeenkomstig het gevoelen van het O. M., vereenigd met het gevoelen der regtbank, o. a. op grond, dat art. 155 van het Wetb. van Strafv. geen bepaling bevat, waaruit zou zijn af te leiden, dat met uitzondering van het O. M. en de veroordeelden zelve, anderen van veroordeelende vonnissen in appel zouden kunnen komen; dat de art. 66 en 67 Wetb. van Strafv. alleen regelen hetgeen moet plaats hebben ten aanzien van personen, die geoordeeld worden zonder oordeel des onderscheids te hebben gehandeld, en dat ook uit geen bepaling van het Burgerlijk Wetboek volgt, dat de vader ten behoeve van zijn minderjarige zoon tegen een veroordeelend vonnis in appel kan komen.

Heden is alhier zacht en kalm, in 79-jarigen ouderdom, overleden de heer mr. Donker Curtius van Tienhoven, minister van staat, oud-president van den hoogen raad der Nederlanden, kommandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw en ridder met de ster der orde van de Eikenkroon. Hij was geboren te 's Hertogenbosch, den 29sten December 1778.

Naar wij uit een goede bron vernemen, heeft voor eenige dagen de onteigening plaats gehad van al de woningen op Schokland, zoodat het vooruitzicht bestaat dat dit eiland binnen kort niet meer bevolkt zal zijn, behalve door den lichtpostker, en een paar anderen tot het houden van opzigt over 's rijks werken. Schokland zal evenwel een veilige haven voor de zeelieden blijven en doordien er eenige menschen moeten wonen, zal er altijd hulp kunnen worden aangebragt.

Heden is van de werf *Welgelegen* van de scheepsbouwmeesters D. en L. Alta alhier met uitstekend gevolg te water geloopt het fregatschip *Friesland*, groot 743 tonnen of 392 gemeten lasten, gevoerd zullende worden door kapitein M. Mispelbom Reijer, voor rekening eener Friessche reederij, onder directie van de heeren Zeilmaker en Co., alhier.

Deze bodem, de grootste hier tot dus verre gebouwd, kan wederom tot lof en aanbeveling van genoemde bouwmeesters verstrekken, dewijl volgens het oordeel van deskundigen, de solide constructie zoowel als het fraaie model niets te wenschen overig laten.

Op verzoek van de commissie voor de tentoonstelling van oudheden, in het lokaal der maatschappij *Arti et Amicitiae*, alhier, zijn door de stedelijke regering van 's Hertogenbosch o. a. herwaarts gezonden, ten einde te worden tentoongesteld, de *foliogen uit den goeden ouden tijd*, waaronder de pijnbank, het radbraakkruis met zijne instrumenten, drie verschillende scheen- of beenschroeven en een ijzeren halsband met puntige en scherpe messen naar de binnenzijde, voorzien van twee ringen ter bevestiging van ketenen, die in den muur werden vastgeklonken, dragende het jaartal 1591.

Gedurende het jaar 1857 zijn vervaardigd en deels hier te lande in omloop gebragt, deels tot verzending naar Nederlanden afgeleverd, de navolgende muntspecien, te weten:

A. Voor rekening van het rijk, ten behoeve van de circulatie hier te lande, 4,154,800 halve cents; en ten behoeve van de circulatie in 's rijks overzeesche bezittingen: 2,000,000 guldens; 3,600,000 halve guldens; 3,400,000 $\frac{1}{2}$ -guldens; 11,000,000 $\frac{1}{10}$ -guldens; 36,560,000 $\frac{1}{20}$ -cents-stukken; 162,000,000 cents; en 46,800,000 halve cents.

B. Voor rekening van particulieren: 3,353,072 rijkdaalders; 126,200 guldens, 6,444 halve guldens; te samen uitmakende een geldelijk beeloop van f 16,749,876.

Uit Gelderland schrijft men, dat de prijzen van het hooi ten gevolge van het schrale weder tot een hoogte zijn gestegen als sedert 1816 niet zijn bekend geweest. Voor hooi van goede kwaliteit wordt f 45 de 1000 Ned. ponden besteed.

ENGELAND.

En brief uit de Kaapstad van den 8sten Febr. hehelt het volgende: Men verzekert dat de gouverneur, ten gevolge der voortdurende groote behoefte aan troepen in Indië, uit Europa den last gekregen heeft, daarin zoo veel mogelijk te helpen voorzien. Daarom is hij bezig een regement Kaffers op te rigten, en zal naar men zegt, een reisje naar Engeland doen, om een aantal van die zwartjes tot de dienst in Indië aan te bieden. Of hij met dat luije volk, ongeschikt voor militaire discipline, eer zal inleggen, betwijfelt men hier vrij algemeen. Maar hij moet ook voornemens wezen 2000 à 3000 Cipayers voor deze kolonie aan te vragen, welke manschappen, alhoewel in het eigen land niet meer te vertrouwen, hier voor militie- en politiedienst veel bruikbaar zouden wezen dan de Hottentotten, die daarvoor gewoonlijk worden gedresseerd.

Ik kan niet nalaten u nog mede te deelen dat hier geruchten in omloop zijn, die voor de Zuid-Afrikaansche republiek ongunstig luiden. Wanneer ik al die geruchten bij elkander neem, en naga uit welke bron zij voortkomen, dat geloof ik het er voor te moeten houden, dat de bijeenkomst, door president Pretorius aangelegd tegen den 15den November, om te trachten met de Lydenburgers zich op een nieuw broederlijk te vereenigen, mislukt is.

Reeds op het einde van 1855 heeft men kerkelijk een toenaadering tot de Lydenburgers burgers beproefd, doch ook te vergeefs. Wat men zegt van openlijken oorlog, die tusschen de twee partijen zou zijn uitgebarsten, daaraan geloof ik te minder, omdat de numerieke minderheid aan de zijde van de Lydenburgers is. Pretorius kan gemakkelijk ruim twee maal zoo veel boeren in de wapenen brengen als de andere partij, en den naam van krijgshaftig heeft hij even zoo wel als zijn vader.

De heer Lawrence, de patriarch der geneeskunstleeraren, is tot militair-chirurgijn van de Koningin benoemd. In deze betrekking, die hem een vaste bezoldiging van f 4800 's jaars opbrengt, is hij verplicht de Koningin naar het slagveld te vergezellen, wanneer zij, in tijden van oorlog, zich derwaarts begeeft.

In het kamp te Colchester is een boekrij opgericht, welke reeds 1753 deelen bevat, hoofdzakelijk krijgswet- en letterkunde, wetenschap, historie, doch ook dichtkunst en godsdienst betreffende. De boekrij is van 's namiddags 2 tot 's avonds 8 uur geopend voor elk soldaat, die een penny (5 cent) per maand betaalt, en wordt na de exercitie druk door krijgslieden bezocht, die gaandeweg er grooter behagen in scheppen. Langa de wanden hangen goede kaarten van Indië en China. Het bestuur is bedacht op andere uitspanning, door het aanschaffen van dam-, schaak- en verkeerborden en dominospelen, en ook om thee en koffij in de bibliotheek verkrijgbaar te stellen, waardoor men hoopt nog sterker prikkel te vormen, om de manschappen af te houden van het naideelg werkende bezoek van gemeene herbergen. Rookten en hazardspelen zijn er streng verboden.

In sommige deelen des rijks, met name in de omstreken van Halifax, heeft het den 6den zoo hevig gesneeuwd, dat een gebouw, hetwelk tijdelijk tot een behoeven was ingerigt, onder den last is bezweken, gelukkig weinig tijds nadat de gemeente het gebouw had verlaten.

FRANKRIJK.

De *Moniteur* spreekt, onder het opschrift: *Ijzere brug tusschen Frankrijk en Engeland*, een nieuw reusachtig ontwerp, de verwezenlijking waarvan gewis geen der minste wonderen onzer eeuw zou zijn. Bij de overtuiging der meer en meer toenemende behoefte aan een aaneengeschaakten weg, die den onafgebroken overvoer tusschen de beide rijken mogelijk zou maken, met vermindering van al het oponthoud en de kosten, uit het overschepen van reizigers en goederen voortspruitende, zijn, zegt de steller van het artikel, reeds verschillende plannen geopperd, waartoe dat van het bouwen van een

onderzeeschen tunnel behoort. Thans heeft de Engelsche ingenieur Boyd het plan tot daartelling van een brug uitworpen, die van Kaap Grinez op de Fransche kust naar Douvres, zijnde de twee het dichtst bij elkander liggende punten, loopen zou. De geheele lengte der brug zou 18 Engelsche mijlen bedragen en 191 doorgangen hebben, ieder met een opening van 500 voet. De grootste schepen zullen onder de brug kunnen doorzeilen of stoomen. Het totaal der kosten begroot de ontwerper op 30 miljoen ponden sterling, of f 360 miljoen gulden, en meent dat het geheele werk binnen den tijd van drie jaren voltooid kan zijn.

Daar de noodzakelijkheid van de herhaling der koepokinenting in Frankrijk meer en meer wordt erkend, worden thans alle militairen van het Fransche leger aan die bewerking onderworpen.

Uit het volgend voorval blijkt dat het niet altijd raadzaam is in den spoorwagen te slapen. De heer L., koopman te St. Quentin, die te Cateaux een zaak had af te doen, begaf zich op den trein van Parijs. Zijn plaatsbriefje aan den beambte overgegeven hebbende, sloep hij in. Men riep: Cateaux, doch hij hoorde niet. De trein stoomde voort, en men kwam te Erquelines. Aldaar werd de heer L. gewekt door Belgische gendarmes, die hem naar zijne papieren vroegen. Hierop gaf hij ten antwoord dat hij zich bedrogen had, niet naar België reisde en te Cateaux had moeten uitstappen. Hij wachtte nu de komst van een trein uit België, nam daarin plaats en rekende zich spoedig te Cateaux te zullen bevinden, toen hij te Jaumont de Fransche gendarmes aantrof, die hem dezelfde vraag als de Belgische deden. De heer L. zag zich dus bedreigd om tusschen Jaumont en Erquelines aangehouden te worden. Gelukkig redde de telegraaf hem uit zijne verlegenheid. Men seinde naar St. Quentin en de heer L. kon zijne bestemming bereiken. Hij is voornemens zich nooit weder zonder paspoort op den spoorwagen te begeven.

DUITSCHLAND.

De Oostenrijksche handelsvloot telde op het einde van 1857, volgens officiële opgaven, 9590 schepen, metende 354,177 tonnen, tegen 9908, metende 338,628 tonnen, in 1856. Daaronder waren 678 zeilschepen voor verre reizen, 467 groote kustvaarders, 61 stoombooten en 2317 visschersvaartuigen. De Oostenrijksche oorlogsmarine bestaat uit 4 zeilfregatten, 3 stoomfregatten 5 zeilkorvetten, 1 stoomkorvet, 5 brikken, 9 stoombooten met raden, 3 goeletten, 4 schoeners, 12 kanonneerbooten, 7 transportschepen en 17 kleinere vaartuigen; terwijl in aanbouw zijn 1 linieschip en 3 schroefstoomschepen.

De rede door den heer Harkort in het Pruisische huis van afgevaardigden uitgesproken, ter ondersteuning van zijn voorstel om de uitgaven over geheime politie met 10,000 thaler te verminderen, heeft zeer de aandacht getrokken. Wij deelen hier kortelijk den hoofdzakelijken inhoud der rede mede: De bezorgdheid, die bestendig den minister bezig hield, en hem zelfs het slapen belette, was, zeide spr., de vrees voor de democraten, en onder dien invloed ontrok men der gemeentelijke autoriteiten een deel harer magt, om die op de politie-directeurs over te dragen. Hierdoor worden nuttelooze gelden weggeworpen, die men had kunnen besparen. Talloze voorbeelden werden tot staving hiervan aangevoerd. Zoo zeide spr., dat men veel geld besteed had om een zamenzwering die te Erfurt zou gesmeed zijn, te ontdekken. De politie-directeur van Berlijn, in alen spoed derwaarts vertrokken, had echter niets ontdekt. Te Elburg, was de politie-directeur wegens zijne handelingen bij de verkiezingen door den minister gedesavouéerd, doch had denzelfden dag een *douceur* van 100 thlr. uit de geheime fondsen ontvangen. Als voor allen, over wie men in de kamer afkeurend sprak, zulke pleisterjes op hunne wonden gelegd werden, zou het, zeide spr., het ministerie gewis niet aan verknochte dienaren en gediensige geesten ontbreken. De geheime uitgaven echter voeden ook de ministeriele pers, die loontrekken de redacteurs en officieuze correspondenten welke een beroemd schrijver met den naam van verklikkers en aartsleugenaars bestempelt; een categorie, waartoe ook de spionnen der geheime politie en anderen van dat slag behooren. En aan dat volk werden de 80,000 thlr. besteed, alleen omdat men nog bang was voor de democraten. Spr. vroeg: waar die dan toch waren? waar die zich bij het jongste feest, den intogt van het geliefd prinsespaar, vertoond hadden, toen allen vreugdevuren ontstaken — allen, als uit één mond en door een zelfde gevoel gedrongen, vaderlandsche gezangen aanhieven, om het vorstelijk echtpaar in de hoofdstad van aller vaderland welkom te heeten?

Als hierop de heer Wagener antwoordde, dat ook onder de aanwezigen bij het jongste feest nog duizenden democraten verschoenen waren, en dat er van 1848 nog genoeg waren overgebleven die wel dra misschen meer van zich zouden doen hooren als menigen lief was — vervolgde de heer Harkort, dat de democraten van 1848 zich hadden bekeerd, en dat velen van hen thans in hoogen rang stonden. Overigens was de toestand sedert 1848 zoo veranderd, dat het volk zich ook zonder geheime politie wel liet controleren. Men geve slechts, gelijk in Engeland, aan de natie het *self-government*, men versterke slechts de gemeentebesturen, maar niet de politie-magt.

De meeste buizen voor de waterleiding der stad Berlijn zijn dezen winter gesprongen, ten gevolge van de vorst, welke dit jaar 3½ voet in den grond doordrong, terwijl de buizen slechts 3 voet diep lagen. Het plan is nu, die 2 voet dieper te leggen, waardoor aan de maatschappij een uitgaaf van 150,000 th. wordt berokkeeld en de stad gedurende ruim een maand half versperd zal zijn.

De *Preuss. Correspondent* behelst eenige vergelijkende mededeelingen over de kosten der politie in Berlijn, Londen en Parijs. Het resultaat daarvan is, dat er in Berlijn (met 450,000 inwoners) 1 politie-beambte op 340 inwoners is, in Londen (met 2,200,000 inw.), op 362 inwoners in Parijs (met 1,300,000 inw.) op 650 inwoners in Berlijn bedragen voorts de kosten van 1 politie-beambte 403, in Londen 487 en in Parijs 1333 thaler.

Weenen is een nieuwe secte te voorschijn getreden, die onder de benaming: *Nieuw Jeruzalem*, volgens der reine Christelijke leer de noodzakelijkheid van openbare godsvereering loochent en volstrekt geen kerkelijke autoriteit erkent. Deze secte kan niet als godsdienstig genootschap worden erkend en tegen allen die haar bevorderen of daaraan deelnemen zal volgens de bestaande strafwetten worden gehandeld.

De moeijeligheden wegens den aanbouw der vaste brug te Keulen, tusschen de Rijn-staten bestaande, zijn uit den weg geruimd, daar Pruisen toegestemd heeft, dat de vleugel der brug een hoogte van 53 voeten boven den gemiddelden waterstand zal hebben en tevens afstand heeft gedaan van alle tolgrezen.

Den 7den dezer werd het nieuwe Protestantsche kerkhof te Weenen met de gebruikelijke godsdienstplegtigheden ingewijd, en in den loop van den namiddag ontving het reeds vier lijkken. Van de R-Katholieke geestelijkheid, ter bijwoning der inwijding uitgenoodigd, was niemand verschenen; het was den pastoor, kapellanen, enz. wel niet verhoeden aan de uitnoodiging gevolg te geven, doch zij vreesden, dat het hun bij de thans heersche meening euvel zou zijn geduid, indien zij deel hadden genomen aan een godsdienstplegtigheid van een ander Christelijk kerkgenootschap.

BELGIE.

In België doen zich sedert eenigen tijd telkens voorvallen op, welke den strijd van beginselen tusschen de twee groote staatspartijen weder doen uitkomen en tot jammerlijke wrijvingen aanleiding geven. Zoo is dezer dagen aan het lijk van eenen boekdrukker te Charleroi, welke een liberaal dagblad uitgegeven had, de kerkelijke begrafenis geweigerd, omdat de weduwe zich niet verbinden wilde om geene naar het oordeel der kerkelijke overheid afkeurenswaardige geschriften of dagbladen te drukken. Zondag jl. is het lijk van dien man zonder medewerking van de geestelijkheid ter aarde besteld, onder geleide eener talrijke schare ingezetenen van de stad en van het arrondissement, van allerlei rang en stand. Liberale bladen zeggen dat meer dan vijftien duizend personen aan het lijk de laatste eer bewezen en zoo doende het gedrag der geestelijkheid gelaakt hebben.

Doch er zijn meer feiten aan te halen, die het bewijs opleveren, dat de strijd tusschen het liberale en het clericale element in België steeds met onverminderde hevigheid wordt voortgezet. Zoo is aan den

uitgever van het liberale dagblad, der stad Lier, bij gelegenheid van het Paascheest, het sacrament geweigerd, niettegenstaande hij zijne kerkelijke plichten had vervuld en absolutie had erlangd. — Te Namen heeft de stedelijke raad, waarin de clericale partij hare meeste aanhangers heeft, een subsidie van 3600 fr. ten behoeve van het bureau van liefdadigheid ingetrokken, en 4000 fr. toegestaan voor den schouwburg. — Te Gent is een hevige geschil ontstaan tusschen de zusters van liefdadigheid, die de zieken in het stedelijk hospitaal *la Blaque* verplegen, en de vijf studenten in de geneeskunde, die met de dienst in dit gesticht zijn belast, ter zake van een stuk ham, 't welk door een dezer studenten op vastendag in zijn vertrek is genuttigd. De twist, te dezer zake gevoerd tusschen de verschillende autoriteiten, is zoo hoog gelopen, dat al de vijf studenten hebben geweigerd, zich langer met de dienst in dat hospitaal te belasten.

ITALIE.

Een brief uit Milaan behelst de volgende bijzonderheden, welke, met betrekking tot de stemming van het Italiaansche volk, niet zonder betekenis zijn. Alle toenadering, alle inschikkelijkheid bij de Oostenrijksche administratie zijn geheel zonder vrucht. De aartsbischop *Mazzimian* is een beminnelijk, welwillend, ezel vorst, die in zijne goede bedoelingen gesteund wordt door zijne gade, de aartsbischop *Charlotte*, die, te midden der vrijheid welke de Belgen genieten, opgevoed, van de wieg af de vrijheid ingedamd heeft. Welnu, noodigen zij op hunne feesten, den adel of zelfs de burgerij, dan voldoen slechts een achttal dames aan die uitnoodiging. De anderen behooren tot de hofhouding en zijn uit Weenen gekomen, om eenigzins het ledige, dat zich om de vorstelijke personen openbaart, te bemantelen. Verschijnt de aartsbischop op de wandelplaatsen, in den schouwburg, dan worden de straat of de banken der zaal verlaten. Te Venetië wordt een ballet opgevoerd, waarin een acteur den doge der doorluchtige republiek voorstelt — de voorstelling wordt donderend toegejuicht.

Dusdanige uitingen zijn de keuteekenen van een ernstigen toestand. Er is geene vereeniging, geene verzoening mogelijk tusschen de vreemde meesters en de onderdanen tegen hunnen zin. Meer den ont leeft men onder den druk der politie. Het officiële dagblad van Milaan en van Venetië bevatten den 22sten Maart, verjaardag van de revolutie van 1848, zeker op hoog bevel, beledigende artikelen, om die nationale poging tot herkrijging der Italiaansche vrijheid te bezwalken, en stellen de weldaden van het Oostenrijksche bestuur over tegen de rampen van allerlei aard, die het constitutionele Piëmont getroffen hebben, enz.

De regtbank van Chambery heeft den redacteur van het dagblad *le Progrès* wegens hoorn jegens den Keizer der Franschen veroordeeld tot 600 frs. boete en twee maanden gevangenisstraf en subsidiair tot 200 dagen gevangenisstraf, indien de boete niet werd betaald, bovendien is hij in de kosten van het proces verwezen.

Volgens bericht uit Rome van den 6den dezer, is in de naburige stad Velletri een zonderringe rustverstoring voorgevallen. Vrijdag voor Paschen ontving mgr. *Giordani*, welke er aan het hoofd van het burgerlijk bestuur staat, een briefje, ondertekend *Vendetta*, en inhoudende dat het Madonnabeeld uit de domkerk daar ter stede gesloten was door den onlergeteekende, maar dat hij het met deszelfs kostbare sieraden en kleinooden ongeschonden terug zou geven, indien hem en zijnen broeder de straf voor eenige balsemschaden kwijtgescholden en buitendien een som gelds uitgekeerd werd. De prelaat schreef naar Rome en kreeg last om aan den roover strafeloosheid voor hem alleen toe te zeggen, maar de overige bedingen af te wijzen. Intusschen vernam de bevolking dat het wonderdoende en hoog vereerde beeld was verdwenen, en zij liet zich door medestanders van den briefschrijver diets maken, dat de Madonna door de Jezuïeten geroofd was. Hierdoor in woede ontstoken, drong het gepeupel op Paaschdag in het Jezuïetenklooster, plunderde het en mishandelde de paters. De gewapende magt, bestaande uit tien of twaalf veteranen, was magteloos; de bisschop klom op den kansel, om de menigte toe te spreken en tot bedaren te brengen, maar hij vond geen gehoor, en werd uitgejouwd.

Toen verscheen een man in het gewaad van een landlooper met een slagmes in de hand, op den kansel en vermaande de menigte tot kalmitte, zeggende: De goede paters zijn onschuldig; ik, en niemand anders, heb uw Madonna gestolen, maar ik zal ze terug geven, indien de regering binnen den gestelden tijd mijne bedingen aanneemt. Zijt dan bedaard, en houdt u stil, want mijne vrienden zijn hier, gewapend als ik.

Zoo ver gaat het bericht van het kerkelijk-gezinde blad *l'Univers*, hetwelk daarbij de aanmerking voegt, dat het voorval de donkerste dagen van de Italiaansche republieken der 19de eeuw herinnert, maar dat het tevens van den vorigen godsdienstzin der bevolking en van de vaderlijke zachtmoedigheid der pauselijke regering getuigt.

En bij het Parijsche *Journal de Débats* ontvangen schrijven uit Rome van den 7den dezer gaat verder, en zegt dat een detachement pauselijke troepen, te Velletri aangekomen, den zich noemenden *Vendetta* gevangen genomen, het beeld teruggevoerd en de orde in de stad hersteld heeft.

Naar aanleiding van een schrijven van *Mazzini* heeft de heer *Crotti*, in de zitting der Sardinijsche kamer van afgevaardigden van den 12den dezer, verzocht een interpellatie tot de regering te mogen doen.

De heer *Cavour* gaf terstond een nadrukkelijk antwoord, hetwelk bij de vergadering en bij het op de tribunes aanwezige publiek veel bijval vond. Het verwondert mij — zeide hij — dat een lid dezer vergadering een geschrift van *Mazzini* tot onderwerp eener interpellatie wil maken. Ik antwoord dat ik zulk een interpellatie niet beantwoorden wil. Ik ben bereid om bij behandeling van het wetsontwerp betreffende de zamenpanning tot vorstenmoord, uitvoerige en rondborstige ophelderingen te geven. Mogten die ophelderingen aan den heer *Crotti* niet voldoende schijnen, dan zal hem vrij staan, in zijnen eigen naam elke vraag tot het gouvernement te rigten, welke hij zal goetvinden. Maar zoo hij mij uit naam van *Mazzini* ter verantwoording wil roepen; zoo hij mij wil ondervragen omtrent aanmerkingen welke die persoon gemeend heeft tegen de staatkunde van het Sardinijsche gouvernement te moeten maken, dan zal een smadelijk zwijgen mijn antwoord zijn.

Op Palmzondag ging de Paus na de wijding en uitdeeling der pulmen, aan het hoofd eener processie de St.-Pieterskerk te Rome rond. Bij deze gelegenheid is, volgens den correspondent van de *Wiener Zg.*, het volgende voorgevallen: Toen de Paus met de palm in de hand onder den baldakijn naar de deur van de basiliek voortschreed, wierp elk zich op de knieën, om aan den stedehouder van Christus den schuldigen verbod te bewijzen en zijnen zegen te ontvangen. Een Engelschman alle en bleef stokstijf staan, tot ergernis van allen. De generaal van het Fransche bezettingsleger te Rome, de heer *Goyon*, die juist aan het hoofd van zijnen staf de processie volgde, bemerkte die ergerlijke houding, en ziet den oneerbiedige met woedende blikken aan. Daar dit niet hielp, loopt hij op hem aan, drukt hem de beide handen op de schouders en halfdruif "eerbied" roepende, dwingt hij den Engelschman neder te knielen. Toen deze van zijn schrik bekomen was, staat hij weder op, om door blikken en gebaren zijn toorn lucht te geven. De generaal wenkt een der soldaten, die zich in de nabijheid bevonden, en deze drong den ruwen gast spoedig de kerk uit. De generaal neemt intusschen uit de hand van een zijner adjudanten de palm weder terug, en volgt kalm en bedaard de processie. Of deze handelwijze van generaal *Goyon* ook buiten Rome de algemeene goedkeuring zal wegdragen, mag met regt in twijfel worden getrokken.

RUSLAND.

Door den minister van het openbaar onderwijs is aan den Keizer het verslag ingediend over den toestand van het onderwijs in 1856. Daarin treft één bijzonderheid vooral de aandacht. In weerwil van de zorgen gedurende een aantal jaren door de opvolgende ministeriën aan het onderwijs besteed, bedraagt het getal der schoolkinderen slechts 125,577, en dat op een bevolking van 60 miljoen zielen.